

Economic History Studies of Iran, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Biannual Journal, Vol. 12, No. 2, Autumn and Winter 2023-2024, 257-280
Doi: 10.30465/sehs.2022.39629.1781

Historical Analysis of the effect of Social and Political Factors of Qajar period on Rural Landscapes (Security, Rulers attempts at Rural Development, Global Markets, and Agricultural Modernization)

Arman Vafaie*, **Mohammad Ismaili Jelodar****
Kamal Aldin Niknami***

Abstract

Political and social factors of the Qajar period such as Security, some responsibilities that traditionally are on Rulers, Iran's semi-colonial condition, and its historical context for transforming the historical traditions to Modernity have affected rural landscapes in different ways. Therefore, the main question of this research is how some factors such as security, ruler's attempts about rural development, Iran's situation in global markets, and some attempts for modernizing the agriculture affected on rural landscapes? So understanding the quality of the effect of these factors is the goal of this investigation. To achieve this goal, historical analysis is chosen as a methodology and this study is concentrated on the concept of the rural landscape. Results shows, the effects of the absence of the security were observable in destroyed and abandoned villages, the Architectural form of the villages and avoidance villagers from agriculture. Rulers had some activities in rural development that effected rural landscapes slightly. Iran's situation in the global market as a producer of Agricultural raw materials changed the

* Ph.D. student of Archaeology. University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author),
Armanvafaie@ut.ac.ir

** Associate professor, of Archaeology, University of Tehran, Tehran, Iran, Jelodar@ut.ac.ir

*** Professor of Archaeology, University of Tehran, Tehran, Iran, Kniknami@ut.ac.ir

Date received: 2022/12/31, Date of acceptance: 2023/04/03

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

nature of Iranian agriculture from subsistence to commercial and finally some attempt of Iranian for transformation of traditional interaction with environment failed.

Keywords: Qajar Period, Rural landscape, Security, Commercial agriculture, Modernization.

مطالعهٔ نحوه اثرگذاری عوامل تاریخی دورهٔ قاجار بر منظرهای روستایی آن^۱

آرمان وفایی*

محمد اسماعیل اسماعیلی جلودار**، کمال الدین نیکنامی***

چکیده

بافت تاریخی دورهٔ قاجار که به عنوان بافت تاریخی آغاز گذار از سنت به مدرنیته در تاریخ ایران شناخته می‌شود شرایط تاریخی‌ای را رقم زد که بر ساختهای مختلف جامعه ایرانی از جمله منظرهای فرهنگی روستاهای تأثیر گذاشت. به تناسب مفهوم منظر روستایی، سؤالاتی که این پژوهش سر آن دارد به آن‌ها پاسخ دهد عبارت‌اند از: عوامل تاریخی چگونه بر منظرهای روستایی تأثیر گذاشت؟ و آیا این عوامل منجر به گذار از منظرهای سنتی روستایی به منظرهای مدرن شد؟ درک چگونگی تأثیرپذیری روستاهای از عوامل تاریخی هدف اصلی این نوشتار است و برای نیل به آن‌یک روش‌شناسی تحلیلی - مفهومی مورداستفاده قرار می‌گیرد. پژوهش حاضر با کانون قرار دادن مفهوم منظرهای روستایی نحوه تأثیر چهار عامل تاریخی پرزنگ دورهٔ قاجار یعنی امنیت، مسؤولیت حاکمان در مقابل روستاهای جایگاه ایران در بازارهای جهانی و تلاش‌ها برای مدرنسازی کشاورزی مورد بررسی قرار داده. درنتیجه باید گفت امنیت در نوع فرم معماری روستاهای متروک شدن بسیاری از آن‌ها و ترس کشاورزان از فعالیت، اقدامات عمرانی حاکمان قاجاری تأثیر کمی در بهبود شرایط منظرهای روستایی داشته و جایگاه ایران در

* دانشجوی دکتری باستان‌شناسی دوران اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسندهٔ مسئول)، Armanvafaie@ut.ac.ir

** دانشیار گروه باستان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، Jelodar@ut.ac.ir

*** استاد گروه باستان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، Kniknami@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۰، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۱/۱۴

Copyright © 2018, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

بازارهای جهانی، کشاورزی ایران حالت تجاری تغییر داده است و تلاش‌ها برای مدرن‌سازی روش‌های کشاورزی بی‌نتیجه مانده است و منظرهای روستایی در پایان دوره قاجار حالت سنتی را داشته‌اند.

کلیدواژه‌ها: دوره قاجار، مناظر روستایی، امنیت، کشاورزی تجاری، مدرن‌سازی.

۱. مقدمه

۱.۱ طرح موضوع

تجربه‌های تاریخی ایران در دوره قاجار باعث شد تا این کشور، شرایط فرهنگی‌ای را تجربه کند که با سنت‌های تاریخی پیشین آن متفاوت بود. مراحل مختلف تجربه‌های تاریخی دوره قاجاری اعم از به قدرت رسیدن و ثبت قدرت حاکمان قاجاری که جنگ‌های داخلی و خارجی زیادی را پی‌داشت و منجر به شرایط نامن و ویرانی‌هایی شد، ثبات حاکمیت قاجار و سیاست‌گذاری حاکمان قاجاری در قبال جامعه ایران، تحمیل شرایط نیمه‌استعماری به ایران و جایگاه ایران در نظام اقتصادی بین‌المللی آن روزگار و از سویی به وجود آمدن تمایل ایرانیان به نوگرایی، همه و همه مواردی هستند که در کنار هم بر جنبه‌های مختلف تاریخ قاجاری تأثیر گذاشت. در دوره قاجار، ایرانیان به تدریج دریافتند که پیشرفت‌هایی که در دیگر نقاط جهان به‌وقوع پیوسته، در ایران اتفاق نیفتدند است (زیباکلام ۱۳۷۷: ۱۰۹). به این ترتیب بافت بین‌المللی و عوامل داخلی شرایطی را به وجود آورد تا ایرانیان در دوره قاجار با چالش‌هایی در ابعاد مختلف فرهنگی مواجه شود. عوامل تاریخی موربدرسی در این پژوهش را می‌تواند کلان‌ترین عوامل تاریخی تأثیرگذار بر دوره قاجار دانست. امنیت، نوع رفتار و عمل حکومت در قبال جامعه، نقش ایران در بازارهای بین‌المللی و تلاش‌ها برای نوگرایی بر جنبه‌های مختلفی از تاریخ قاجاری تأثیر گذاشت. در این میان، یکی از مهم‌ترین بخش‌های جامعه قاجاری ایران، بخش روستایی آن بوده است که مقاله حاضر تمرکز بر آن دارد.

آمارهای جامع دقیقی از جمعیت ایران قاجاری در دسترس نیست. اما اگر بخواهیم گزارش‌های مستشرقانی مثل کرزون (Curzon) (۱۳۷۳) را در نظر بگیریم، درخواهیم یافت اکثریت جامعه آن زمان را روستاییان تشکیل می‌دادند. بدیهی است این اکثریت روستایی، نوعی از برهمکنش را با محیط‌زیست اطراف خود در جای جای ایران به وجود آورده بودند که کیفیت این برهمکنش بسته به بافت جغرافیایی و تاریخی آن‌ها، متفاوت از هم بوده است.

بخشی از عوامل مهم و تأثیرگذار بر منظر فرهنگی روستایی، عوامل تاریخی و ضرورت‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی آن دوره است. از آنجایی که منظر روستایی، شکلی از منظرهای فرهنگی است که با توجه به اکثریت روستایی جمعیت ایران، منظر غالب را تشکیل می‌داده است، بنابراین درک عوامل تاریخی مؤثر بر منظرهای روستایی در دوره قاجار به خودی خود دارای اهمیت دوچندان خواهد بود. با توجه به اهمیت ذکر شده، در بین عوامل تاریخی متعدد دوره قاجار چهار عامل امنیت، مسئولیت حاکمان در قبال منظرهای فرهنگی و به طور خاص منظرهای فرهنگی روستایی، جایگاه ایران در بازارهای جهانی و تلاش‌های برای مدرن‌سازی کشاورزی از جمله عواملی بسیار پررنگ و بالاهمیت هستند که از بافت تاریخی دوره قاجار برآمده و بر ساحت‌های مختلف فرهنگی اجتماعی ایران از جمله منظرهای روستایی تأثیر گذاشته است. اینکه این عوامل چگونه بر منظرهای روستایی تأثیر گذاشته‌اند، می‌تواند منجر به درک بخش بزرگی از عاملیت‌های مؤثر بر منظرهای روستایی شود و این نکته به خودی خود اهمیت تاریخی بررسی چنین موضوعی را نشان می‌دهد. درک این عوامل تاریخی می‌تواند منجر به درک بافت تاریخی منظرهای فرهنگی شود و که این نکته نیز می‌تواند بر اهمیت این پژوهش در مطالعات دانش‌های تاریخی دیگری چون باستان‌شناسی بیفزاید.

۲.۱ سؤال پژوهش

سؤال اساسی‌ای که این پژوهش بر آن است تا به آن پاسخ گوید:

- چگونه عوامل تاریخی چون امنیت، مسئولیت حاکمان در قبال آبادسازی روستاهای جایگاه ایران در بازارهای جهانی و تلاش‌ها برای مدرن‌سازی روش‌های کشاورزی بر منظرهای روستایی تأثیر گذاشته است؟

۳.۱ فرضیات پژوهش

- هر کدام از عوامل یادشده به نوعی منظرهای روستایی را تحت تأثیر خود قرار داده است. به این صورت که تأثیر عامل امنیت را می‌توان در متروک شدن بسیاری از روستاهای شکل معماری قلعه وار آن‌ها و ترس کشاورزان نسبت به سرمایه‌گذاری بر روی کشت و کار در زمان ناامنی‌ها دید. جایگاه ایران در بازارهای جهانی به عنوان تولیدکننده مواد خام

کشاورزی منجر به تحول کشاورزی معيشی به کشاورزی تجاری شد و فعالیت‌های اجرایی و آموزشی منجر به گذار از برهمنکنن‌های سنتی با محیط‌زیست نشد.

۴.۱ مبانی نظری و روش‌شناخنی پژوهش

با توجه به اینکه نوشتار پیش رو نیازمند درک درست از بافت تاریخی منظر فرهنگی روستایی در دوره قاجار است، توضیح برخی مفاهیم نظری در آن ضرورت دارد. یکی از نخستین مفاهیم مورد توجه، مفهوم منظر روستایی است.

منظرات روستایی در تعریف مجمع عمومی سازمان ایکوموس که در سال ۲۰۱۷ به تصویب رسیده عبارت است از:

مناطق خاکی و آبی ناشی از تعامل انسان - طبیعت برای تولید غذا و دیگر منابع تجدیدپذیر طبیعی، که از طریق کشاورزی، دامداری و چوپانی، ماهیگیری و آبزی‌پروری، جنگل‌داری، جمع‌آوری گیاهان وحشی، شکار، و استحصال منابع دیگری همچون نمک، شکل گرفته‌اند. منظرهای روستایی منابعی چندوجهی‌اند. در عین حال، همه مناطق روستایی واجد معانی فرهنگی‌اند که مردم و جوامع به آنها اعطای کرده‌اند: همه مناطق روستایی منظر به شمار می‌روند (چیستی مناظر روستایی، ۲۰۱۹).

با توجه به تعریف ارائه شده از منظرهای روستایی بدیهی است که چنین مفهومی بسیار گسترده و چند وجهی است و درک آن مستلزم درک هر دو سوی انسانی و طبیعی این برهمنکنن است. به همین دلیل این مفهوم مفهومی میان رشته است. باید در نظر داشته باشیم در مطالعه سویه انسانی منظرهای روستایی عوامل مختلف فرهنگی-تاریخی و اجتماعی-اقتصادی در برخورد با نیروهای طبیعی و جغرافیایی، منظر فرهنگی آن روستا را به وجود می‌آورد (سعیدی ۱۳۹۰: ۱۵). بنابراین یکسوی برهمنکنن روستاهای و محیط‌زیست جنبه‌های انسانی‌ای دارد که به‌شدت تحت تأثیر بافت تاریخی خود است و ضرورت دارد که به‌خوبی درک شود. بنابراین در پژوهش حاضر با در نظر داشتن رویکردی تحلیلی-مفهومی، مفهوم منظرهای روستایی را در کانون تمرکز خود قرار داده است تا چگونگی تأثیرگذاری عاملیت‌های تاریخی در دوره قاجار را درک کند. در این‌بین و با توجه به بافت تاریخی قاجار عوامل کلانی که می‌توانسته‌اند بیشترین تأثیر را در منظرهای روستایی بگذارند موضوع این پژوهش هستند. عبارت‌اند از امنیت، مسئولیت حاکمان قاجاری در قبال روستاهای جایگاه ایران در بازارهای جهانی و تلاش‌ها برای مدرن‌سازی روش‌های کشاورزی از جمله عواملی هستند که در این

پژوهش موربدبرسی قرار خواهند گرفت. این نگاه پژوهش حاضر بر مباحثی که در ادامه می‌آید به دنبال نیاز علوم تاریخی‌ای همچون باستان‌شناسی به درک بافت تاریخی است. این عوامل در کنار هم بافت تاریخی‌ای را به وجود آورده‌اند که درک هر تحولی در منظره‌ای روستایی دوره قاجار در موقعیت‌های جغرافیایی متفاوت ایران در گرو درک این بافت تاریخی است. در ادامه با مرور پیشینه پژوهش در خواهیم یافت که موضوع مطالعه روستاهای در بافت تاریخی دوره قاجار به مثابه منظره‌ای فرهنگی به خودی خود موضوع نویی است.

۵.۱ پیشینه پژوهش

روستاهای دوره قاجار از برای پژوهشگران بسیار جذاب بوده است و نگاههای متنوع و متعددی به این موضوع شده است که به طور خلاصه می‌توان آن‌ها را به رویکردهای جامعه‌شناسی تاریخی، رویکرد تاریخ اقتصادی و رویکردی که بیشتر تاریخ روستاهای قاجاری و کشاورزی ایران را موضوع پژوهش خود قرار داده است، تقسیم کرد.

در بین آثاری که می‌توان آن‌ها را در طبقه‌بندی تاریخ اقتصادی گنجاند می‌توان از اثر گنج شایگان یا اوضاع اقتصادی ایران به قلم جمال‌زاده (۱۳۳۵) یادکرد که، در بررسی صادرات ایران قاجاری که بیشتر شامل تولیدات روستایی است تا حدودی به موضوعات مرتبط با روستاهای قاجاری نزدیک شده است. کتاب تاریخ اقتصادی ایران نیز که به همت چارلز عیسوی (۱۳۶۲) گردآوری شده است، در طی یک فصل موضوعات مختلف مرتبط با کشاورزی دوره قاجار موربدبرسی قرار گرفته و موضوعاتی همچون آبیاری، بهره مالکانه، مالکیت و تولید انواع محصولات کشاورزی موربدبرسی قرار می‌گیرد. منصوریخت (۱۳۸۸) هم موضوع کشاورزی تجاری دوره قاجار را موردمطالعه قرار داده است. احمد سیف (۱۳۸۹) در کتاب قرن گمشده موضوعاتی مرتبط با منظر فرهنگی روستایی ایران در دوره قاجار را هدف قرار می‌دهد. وی بیشتر تمرکز خود را بر موضوع کشاورزی و مباحث مرتبط با آن گذاشته و رویکرد او بررسی تاریخی اقتصاد ایران قاجاری است.

در بین آثاری که بیشتر ماهیت جامعه‌شناسی تاریخی دارند اثر لمتون (۱۳۳۹) با عنوان مالک و زارع که در بخشی از روابط مالک و زارع در دوره قاجار موربدبرسی قرار گرفته است. فشاہی (۱۳۶۰) هم در بخشی از کتاب تکوین سرمایه‌داری در ایران، موضوعات روستایی را با رویکردی مارکسیستی موربدبرسی قرار می‌دهد. دهقان حسام پور و ندیم (۱۳۹۴) هم در

مقاله‌ای تأثیر تجاری شدن تریاک در تغییر وضعیت زمین‌داری و مناسبات شغلی دوره قاجاریه را مورد بررسی قرار داده‌اند.

در بین آثاری که تاریخ روستاهای و کشاورزی را بررسی کرده‌اند، انصاف‌پور (۱۳۹۳) در فصلی از پژوهش تاریخی خود با عنوان ایران و ایرانی به تحقیق در صد سفارنامه خارجی به موضوعات مختلف روستایی را بررسی کرده است. از دیگر محققان بر جسته دوره قاجار می‌توان به ویلم فلور (۱۳۹۹) اشاره کرد، او در پژوهش جامعی تحت عنوان کشاورزی ایران در دوره قاجار، با محور قرار دادن موضوع کشاورزی ایران در دوره قاجار، موضوعات مختلف و متنوعی را در خصوص منظر فرهنگی روستاهای دوره قاجار مورد پژوهش قرار می‌دهد. در همه این رویکردهای تاریخی روستاهای به مثابه منظرهای فرهنگی موضوع پژوهش نبوده‌اند و این نوشتار به دنبال پر کردن این خلاً است.

۱. جنبه‌های نوآورانه پژوهش

با وجود این پیشینه غنی در خصوص روستاهای دوره قاجار، خلاً وجود مطالعه‌ای با کانون قراردادن مفهوم منظر فرهنگی وجود دارد که این پژوهش به دنبال پر کردن این خلاً تاریخ دوره قاجار را مورد بررسی قرار می‌دهد تا سویه انسانی و تاریخی مؤثر بر این منظرها را درک کند. درک این بافت تاریخی دوره قاجار می‌تواند برای مطالعات باستان‌شناسی و علوم تاریخی دیگر مفید باشد تا در پژوهشگران این علوم با درک حاصل شده از بافت تاریخی روستاهای در دوره قاجار تأثیر عوامل تاریخی در منظرهای فرهنگی را با دیدی جزئی‌تر و نگاهی منطقه‌ای موضوع مطالعه خود قرار دهند. به این ترتیب چهار عامل کلان تاریخی دوره قاجار مورد بررسی قرار می‌گیرد. بایستی به خاطر داشته باشیم که هر تحولی در منظرهای روستایی دوره قاجار در بستر بافت گستردگی تاریخی این دوره اتفاق افتاده است که این بافت بایستی به خوبی درک شود.

۲. تحلیل عوامل تاریخی مؤثر بر منظر روستاهای دوره قاجار

اگر نگاهی اجمالی به تاریخ پر فراز و نشیب دوره قاجار داشته باشیم، درک خواهیم که شرایط حاکم بر این دوره تاریخی به گونه‌ای است که در دوره تثبیت قدرت قاجارها، آنچه بر این جامعه بیشترین تأثیر را گذاشته، موضوعات مرتبط با امنیت است. در ادامه تاریخ این سلسله و

پس از به ثبات رسیدن حکومت آنها، تلاش‌هایی از سوی سیاستمداران این دوره برای آبادگری انجام شده است اما پس از اینکه این سرزمین به صحنه رقابت‌های استعمارگران تبدیل شد، شرایط این کشور به حالت نیمه‌استعماری درآمد، پس جایگاه ایران در شرایط نیمه‌استعماری آن روزگار عامل تأثیرگذار دیگری است. از سویی درک ناکارآمدی بسیاری از سنت‌ها منجر به تلاش‌هایی در عرصه‌های مختلف دوره قاجاری شده است که برخی از این تلاش‌ها مرتبط با مناظر روستایی است. در ادامه هریک از این عوامل موردنرسی قرار خواهد گرفت.

۱.۲ امنیت

در آغاز شکل‌گیری سلسله قاجار یک عامل تأثیرگذار بر مناظر روستایی که بسیار به چشم می‌آید، عامل امنیت است. این دوره را می‌توان دوره ایجاد و تثیت قدرت قاجارها دانست. قدرتی که به واسطه پیروزی‌های نظامی آغامحمدخان به وجود آمده بود و سپس تثیت این قدرت منجر شد تا کشمکش‌های نظامی ای در راستای سرکوب رقبا و مخالفان در داخل انجام شود. به عنوان مثال در سال ۱۲۰۹ ه.ق آغامحمدخان که تازه از سرکوبی کرمان فارغ شده بود، متوجه گرجستان شده و به آنجا لشکر کشید (واقعی نگار مروزی ۱۳۶۹: ۲۸). این تعارضات بافت تاریخی نامنی را به وجود آورده و بر منظر روستایی تأثیرمی‌گذارد. بایست توجه داشت که عدم امنیت عاملی برای کندشدن رشد زراعت است (پهندایان ۱۳۹۶: ۱۸۸). اگرچه تواریخ ایرانی آن زمان بیشتر بر پیروزی‌های نظامی آقا محمدخان تمرکز دارند، اما ویرانی‌های حاصل از درگیری‌های نظامی در روستاهای این دوره در گزارش‌های سفرنامه‌نویسانی همچون اولیویه (۱۳۷۱: ۱۰۶) تأکید شده است. بارونز (۷۶/۷۵: ۱۳۷۳) نیز در سفرنامه خود از روستاهایی در خراسان یاد می‌کند که به دلیل شرایط نامن آن روزگار، متروک شده‌اند. باید گفت دوران حکومت آغامحمدخان به تثیت قدرت حاکم با انجام جنگ‌های داخلی و خارجی سپری شده و این جنگ‌ها بنا به روایت شاهدانی چون اولیویه و بارونز مانع برای آبادی مناظر روستایی شده و در این شرایط است که حکومت به فتحعلی شاه قاجار متقل می‌شود.

دوره حکومت فتحعلی شاه نیز به لحاظ منازعات داخلی و خارجی و شرایط نامن، مشابه دوره آغامحمدخان است و می‌توان آن را تداوم دوره تثیت قدرت دانست. این نامنی‌ها بر منظر معماري کلی روستاهای آن زمان با محصور شدن روستا که در منابع نوشتاری

توصیف شده، همراه است. نامنی به گونه‌ای بوده است که شب‌ها درهای روستاهای را می‌بسته‌اند (بن تان ۱۳۵۴: ۵۴) (تصویر ۱).

تصویر ۱. قریه ترجان، ملک شریف خان بیگ مکری ۱۲۷۲

(تصویر برگرفته از: محمدزاده ۱۳۹۴: ۳۳)

در مشاهدات موریه (۱۹۳/۱۹۷) نیز این ویرانی‌ها که حاصل جنگ‌های درازمدت قاجار و زند است، ثبت شده است. در دوره حکومت محمدشاه نیز پایین بودن سطح امنیت همچنان عامل مؤثری در مناظر روستایی است. روایت‌های این دوره هم از نامنی حکایت می‌کند. به عنوان مثال در گزارش‌های فریزر (Fraser) (Vol II, 1840:301)، در سفرنامه کردستان و میان‌رودان، از امتناع کشاورزان به کشت و زرع سخن رفته است، چراکه ممکن است حاصل زحمات آن‌ها توسط نیروهای امام وردی میرزا یا نظامیان شاه غارت شود. لیدی شیل (Sheil) (۱۳۶۸: ۵۰) نیز در مشاهدات خود در دشت قزوین از تأثیر جنگ‌ها و حکومت‌های نالائق در خرابی قنات‌ها سخن گفته است. برای درک تأثیر نامنی‌ها بر مناظر روستایی بایستی به فشار مضاعف و تأثیر لشکرکشی‌های این دوره بر زندگی روستانشینی اشاره داشت. الزام روستاییان به تأمین غذا و علوفه نظامیان تحت عنوان سیورسات بخشی از این فشار و واکنش آن‌ها به این موضوع بوده است (ورهرام ۱۳۶۷: ۳۴۸)

پس از مرگ مظفرالدین شاه و به قدرت رسیدن محمدعلی شاه نیز شرایط نامن دوباره تجربه شد. شورش مردم اصفهان عليه ظل‌السلطان و تقاضای عزل او، تاج و تخت خواهی برادر شاه، سالارالدوله در غرب ایران و همین‌طور اعترافات مردم تبریز، ماکو و فارس از جمله این ناارامی‌ها است (براون ۱۳۳۸: ۱۳۹). درنهایت فاجعه دوره استبداد صغیر و به توب بستن مجلس رخ داد و این اتفاقات نیز به دنبال خود، تلاش‌های مجاهدان و فتح تهران (هدایت ۱۳۶۳: ج ۱، ۲۳۷) و تلاش دوباره محمدعلی شاه برای برگشتن به حکومت و همین‌طور شورش سالارالدوله در غرب ایران از جمله رخدادهای سیاسی‌ای است که موجبات درگیری‌ها و ناارامی و نامنی را در سال‌های پس از مشروطه به وجود آورد (شوستر ۱۳۸۵: ۱۰۰). جنگ جهانی اول نیز بر این نامنی و آشفتگی افزود، تا جایی که به قول مخبرالسلطنه هدایت (۱۳۶۳: ج ۱، ۳۳۰): «حدود غربی ایران میدان تاخت و تاز ترک و روس شد، بقیه جاها عرصه تحریکات انگلیس و آلمان». بنابراین بافت تاریخی در بسیاری از مقاطع دوره قاجار بافت نامنی بوده است که این نامنی به صورت‌های متفاوتی بر منظرهای روستایی تأثیر گذاشته است.

بنابراین، تأثیرات نامنی‌ها بر منظرهای روستایی شامل مهاجرت جمعیت‌های روستایی و خالی از سکنه شدن روستاهای شکل‌گیری الگویی از معماری روستایی با حصان و برج و بارو و امتناع روستاییان از مصرف کردن بذرشان به عنوان یک سرمایه برای کشت و کاری است که ممکن است توسط نظامیان تحت حمایت شاه و یا صدراعظم غارت شود. حاکمیت قاجار در آن دوره تحت عنوان سنتی به نام سیورسات هزینه‌های زیادی بر زندگی روستاییان تحمیل می‌کرده است و این خود فشار مضاعفی بر جوامع روستایی قاجار بوده است. اما سؤالی که به وجود می‌آید این است: در مقاطعی از تاریخ قاجار که امنیت بر روستاهای حاکم بوده است، چه عوامل تاریخی چگونه منظرهای روستایی را تحت تأثیر قرار داده‌اند. در ادامه نحوه تأثیرگزاری مواردی مطرح می‌شود که در شرایط بر روستاهای مؤثر بوده‌اند.

۲.۲ تلاش حاکمان برای آبادگری

دوره ثبات حکومت قاجار پس از ثبت قدرت به وجود آمده است و مقطعی از دوره‌های بدون نامنی قاجار را رقم زد و این دوره، دوره‌ای بوده که سیاست‌مداران بایستی به ترمیم خرابی‌ها و ایجاد کردن آبادی‌ها می‌پرداختند. به طور سنتی آبادسازی روستاهای و تعمیر و احداث قنوات در مسئولیت‌های حاکمان قیدشده است (آدمیت و ناطق ۱۳۹۸: ۵۲). فتحعلی شاه بعد از

پایان جنگ‌های ایران و روسیه، فرمان‌هایی در بازسازی شهرها و روستاهای صادر می‌کند، اما این فرمان‌ها چون بدون پشتیبانی مالی بود، اثر چندانی نداشته و یا اثر آن بسیار ناچیز بوده است (دروویل ۱۳۸۹: ۳۴). در تاریخ این روزگار، از عباس میرزا مدارکی در دست است که نشان از توجه او به منظرهای روستایی دارد. اعلان وی برای تشکیل یک مستعمره نشین کشاورزی انگلیسی در ساوجبلاغ (مهاباد فعلی) که در مطبوعات انگلیسی ثبت شده است، نمونه‌ای از این اقدام اوست (الگار ۱۳۶۹: ۱۳۲).

دوره حکومت محمدشاه همراه با صدراعظمی قائم مقام فراهانی و حاجی میرزا آقاسی همراه شد. صدراعظمی به قائم مقام فراهانی وفا نکرد و حاجی میرزا آقاسی به جای وی مسئولیت وزیر اعظمی را به عهده گرفت (سپهر ۱۳۷۷: ۶۴۹). متون تاریخنگاهی همچون اکسیرالتاریخ اعتضادالسلطنه (۱۳۵۷: ۱۵۸) از تلاش‌های شاه و وزیر او برای آبادگری و ساختن انهار و قنوات سخن می‌گویند. در صدر التاریخ نیز اعتضادالسلطنه (۱۳۵۷: ۱۵۸) درباره اقدامات حاجی میرزا آقاسی این‌گونه آمده است که او در تهران طرح عمارت‌ها و اجرای قنوات را اجرا نمود. این اقدامات می‌تواند نشانه‌ای از بهتر شدن فعالیت‌های کشاورزی و اقتصاد روستایی، حداقل در اطراف تهران بوده باشد.

دوره حکومت ناصرالدین‌شاه دوره‌ای است که به تدریج منظرهای روستایی تحولاتی را به اقتضای سیاست‌های حاکمیتی دوره قاجار تجربه می‌کنند. برای درک سیاست‌های این دوره، با توجه به ساختار سیاسی دوران ناصری، بایستی سیاست‌های صدراعظم‌های آن دوران مورد بازبینی قرارداد. ناصرالدین‌شاه در بدرو رسیدن به سلطنت، میرزا تقی خان فراهانی - معروف به امیرکبیر - را به صدارت برگزید و زمام امور ایران را به وی سپرد و او را به عنوان شخص اول کشور تعیین کرد (اعتضادالسلطنه ۱۳۵۷: ۱۹۸). یکی از اقدامات اصلاحی میرزا تقی خان امیرکبیر این بود. او نسبت به برقراری امنیت اقدام کرده و باج‌گیری از مردم را کاهش داد. این اقدام او مانع دست‌اندازی لشکریان به مال روستاییان شد (پولاک ۱۳۶۸: ۲۰۵). مورد دیگری از اقدامات او مربوط به باز پس دادن بسیاری از املاکی بود که توسط میرزا آقاخان برای سیورسات شاه اختصاص داده شده بود (اعتضادالسلطنه ۱۳۵۷: ۲۰۸). احداث سدی به نام سد ناصری بر روی رودخانه کرخه، تعمیر پل شوستر، آغاز به احداث سدی بر روی رودخانه گرگان رود، پاکسازی قنوات نه گبد در حسین‌آباد یزد، و احداث سد دیگری در قم از جمله اقدامات اوست. در کنار این اقدامات عمرانی، اقدامات ترویجی در جهت کشت نباتات تازه نیز توسط او انجام پذیرفت که از جمله آن‌ها رواج دادن زراعت پنبه آمریکایی و نیشکر در مناطق مستعد

در ایران است (بهرامی ۱۳۳۰: ۷۲ - ۷۵). علاوه بر این موارد، به نظر می‌رسد بر اساس برخی اقدامات امیرکبیر، رویکرد گذار از کشاورزی معيشتی به کشاورزی صنعتی نیز مدنظر امیرکبیر بوده است. دستور او به تأسیس کارخانه قندریزی (اعتمادالسلطنه ۱۳۵۷: ۲۱۵) و اعزام فردی به روسیه برای آموختن تصفیه شکر و قندسازی، از جمله این اقدامات است (آدمیت ۱۳۶۲: ۳۹۱). همین‌طور دو کارخانه شکرریزی در این زمان یکی در بارفروش (بابل امروزی) و دیگری در ساری تأسیس شده است (عیسوی ۱۳۶۲: ۴۵۴). علاوه بر این موارد صنعت نساجی نیز به عنوان صنعتی که می‌تواند صنعتی وابسته به منظرهای روستایی باشد، مورد توجه امیرکبیر بوده است. در این رابطه فردی ماهوتی تولید کرده که ضخامتش از ماهوت کمتر نیست و لطفتش بیشتر و دوامش به مراتب زیادتر است که این امر مورد تشویق دولت امیرکبیر قرارگرفته است (اعتمادالسلطنه ۱۳۶۷: ۱۰۵۹). دوره تقریباً سه‌ساله صدراعظمی امیرکبیر، زمان کوتاهی بود تا تمام تلاش‌های او به بار بنشیند و پس از او با صدراعظمی میرزا آفاخان نوری، تلاش‌های وی به سرانجام لازم نمی‌رسد.

صدراعظم بعدی میرزا محمد سپه‌سالار، اقدام تأثیرگذاری در جهت بهبود و ارتقاء منظرهای روستایی انجام نمی‌دهد (منصوریخت ۱۳۹۸: ۱۱۱ - ۱۰۹). پس از او این بار خود ناصرالدین شاه بود که بدون هیچ صدراعظمی به انجام امور دولتی پرداخت. در این دوره دارالشورا و مصلحت خانه‌ای تشکیل شده بود که بایستی اموری چون راهکارهای بهبود تجارت و تکثیر زراعت را بر عهده می‌گرفت (زیباکلام ۱۳۷۷: ۲۶۰). عبارت تکثیر زراعت به خودی خود نشان می‌دهد، تنها بالا بردن سطح زیر کشت مدنظر بوده است و تلاشی برای بهبود و ارتقاء روش‌های برهمنکش با محیط طبیعی صورت نگرفته است.

میرزا حسین سپه‌سالار دریکی از نخستین اقدام‌های خود سه وزارت‌خانه به وزارت‌خانه‌های دارالشورای دولتی خود اضافه کرد. وزارت‌خانه‌های علوم و فواید، صنایع و زراعت به خودی خود نشان‌دهنده درک سپه‌سالار از اهمیت اقتصادی این موارد و البته نقش آن‌ها در اقتصاد سنتی ایران آن زمان است (منصوریخت ۱۳۹۸: ۱۲۷). یکی دیگر از اقداماتی که در دوره حکومت ناصرالدین شاه صورت گرفت و بر مناظر روستایی مؤثر بود، سیاست فروش خالصجات بود. این زمین‌ها عموماً به واسطه ضبط اموال مالکان قبلی به تصرف دولت درآمده بود و مالکیت آن‌ها توسط دیوان و دولت قاجاری عواقی همچون بایر و راکد شدن این املاک را در پی داشته است، چراکه متصدیان آن‌ها دلسوزی و جدیتی برای آبادسازی آن‌ها به خرج نمی‌دادند (وشوی مطلق ۱۳۸۴: ۱۷۹). شاید این عوامل باعث شد تا ناصرالدین شاه در سال ۱۲۹۱

دستور واگذاری خالصجات را بدهد و این واگذاری تا به آنجا پیش رفت که به عنوان مثال در اصفهان، در دوره مظفرالدین شاه از خالصه دیوانی چیزی نماند به جز محدودی دهات شکسته که آن دهات را نیز در ترقی زراعی خریدند (جابری انصاری ۱۳۷۸: ۳۸). درنتیجه این واگذاری‌ها قشر خاصی از مردم که توانایی پرداخت بهای این زمین‌ها را داشتند، زمین‌های خالصه را به زمین‌های اربابی تبدیل کردند و این اقدام تنها به نفع همین قشر تمام شد (دهقان‌زاد و ستوده ۱۳۸۹: ۸۹). سیاست فروش خالصجات به‌نوعی به تجاری شدن کشاورزی در آن روزگار دامن زد که در ادامه به آن پرداخته خواهد شد.

به نظر می‌رسد حکومت قاجار در انجام رسالت‌های تاریخی خود در خصوص مناظر روستایی خیلی موفق نبوده است زیرا به عنوان مثال با توجه به یک روایت از منابع دولتی در دوره سلطنت ناصرالدین شاه تنها ده رشته قنات جدید حفر شده است (فشهی ۱۳۶۰: ۲۰) امری که به نسبت سرزمینی ایران و وابستگی آن به آب و قنات بسیار ناچیز به شمار می‌آید. با وجود این کاستی‌ها در اواسط دوره ناصرالدین شاه شرایطی پدید آمد، منجر به ادغام ایران در نظام اقتصادی جهانی شد و جایگاه یک تولیدکننده مواد اولیه کشاورزی را به ایران داد که در ادامه مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۳.۲ بازارهای جهانی و جایگاه ایران در نظام اقتصادی بین‌المللی

بازارهای جهانی و صادرات ایران در آن روزگار منجر به سیاست‌هایی در جهت حفظ این بازارها شده است. از نمونه این سیاست‌ها در حمایت محمدشاه به کاشت درخت توت برای حمایت از صنعت نوغان است (فوروکاوا ۱۳۸۴: ۴۵). این اقدام از سوی شاه حاجی میرزا آقاسی اتخاذ شده است و در جهت حمایت از صنعت ابریشم ایران بوده است (عیسوی ۱۳۶۲: ۳۱۷). ابریشم در گیلان، مازندران، استرآباد، بزد و کاشان تولید می‌شده و گیلان بیشترین سهم را در آن زمان داشته است (جمالزاده ۱۳۳۵: ۲۴). حمایت محمدشاه به‌نوعی تلاشی برای حفظ بازارهای جهانی بوده است و به‌این ترتیب متعاقباً سیاست حمایتی‌ای در قبال صنعت نوغان در نظر گرفته است که بر روستاهای تأثیر گذاشته است. بایست توجه داشت که اجرای سیاست‌های هم‌راستا با بازارهای جهانی در دوره دیگر پادشاهان قاجار بیشتر قابل مشاهده است.

تأثیر بازارهای جهانی در دوره ناصری به نحو پررنگ‌تری به چشم می‌آید، زیرا در این دوره ایران در نظام اقتصادی آن زمان دنیا ادغام شد و با توجه به اینکه عمدۀ صادرات ایران در آن

زمان محصولات کشاورزی بود، ماهیت اقتصادی کشاورزی آن زمان تغییر کرد و از اقتصاد معیشتی به اقتصاد تجاری تبدیل شد (شجاعی دیوکلایی ۱۳۹۸: ۷۹). نقش ایران به عنوان تولیدکننده مواد اولیه تجاری، در سیستم اقتصاد بین‌المللی باعث شد تا در این مقطع از حکومت قاجار، تولید و صادرات محصولاتی چون تریاک و پنبه بیش از محصولات دیگر انجام شود. این مسئله نشان‌دهنده تبدیل شدن کشاورزی ایران از مرحله معیشتی به مرحله کشاورزی تجاری در منظرها روستایی ایران در این برهه از تاریخ دوره قاجار است (همان، ۸۷). از آن به بعد تریاک باهدف تأمین نیاز بازارهای جهانی کشت می‌شد و بازارهایی مثل آسیای مرکزی و چین در بعضی منابع به عنوان بازار هدف این محصول ذکر شده است (ویلس ۱۳۶۳: ۳۲۳). سود بسیار زیاد کشت تریاک باعث شده بود تا کشاورزی از حالت معیشتی به حالت تجاری تغییر ماهیت دهد. بنابراین، حاکمیت قاجاری نیز نسبت به کشت خشخاش سیاست‌های تشویقی را در نظر گرفت. در این خصوص به عنوان مثال در فارسنامه ناصری به گزارش‌هایی از گسترش کشت تریاک در این دوره در نواحی‌ای چون اصطهبانات، آباده، بهبهان، جهرم، حومه شیراز، داراب، فسا، کازرون و دیگر جاهای ایران بر می‌خوریم (حسینی فسایی ۱۳۶۷: ۸۷۴). سودآور بودن تجارت تریاک باعث شده بود تا تجار و شاهزادگان و به طور کلی صاحبان سرمایه در ایران قاجاری به زمین‌داری روی بیاورند و به هر نحوی صاحب‌ملک و زمین‌شوند (سیاح محلاتی ۱۳۵۶: ۴۷۱) و از سوی دیگر، کشت تریاک به صورت تجاری باعث شد تا سطح زیر کشت این محصول بالا رفته و متعاقباً سطح زیر کشت محصولات دیگر پایین بیاید. با این حال بعضی از مقامات ایرانی برای رفع این موضوع، تمهداتی اندیشیدند. به عنوان مثال ظل السلطان دستور داد تا درازای هر چهار جریب کشت خشخاش یک جریب گندم کشت شود (فلور ۱۳۹۹: ۴۶۳).

کشت پنبه نیز مثال دیگری از تجاری شدن کشاورزی در این دوره است. به دنبال افزایش هزینه گمرک واردات پنبه از اروپا برای روسیه، این کشور مشتری پنبه‌های ایران شد و افزایش چشمگیر صادرات پنبه در سال ۱۸۶۶ م. نسبت به سال ۱۸۷۰ م. به روسیه نشان‌دهنده گسترش این کشت است (عیسوی ۱۳۶۲: ۳۷۷). هند نیز یکی دیگر از مقاصد صادرات پنبه ایران بوده است که در دهه ۱۸۸۰ میلادی میزان صادرات پنبه به آن منطقه سالانه حدوداً بین ۱۵۰۰۰^۲ الی ۲۰۰۰۰ در نوسان بوده است (فلور ۱۳۹۹: ۴۴۶).

در مورد کشت پنبه نیز بالا رفتن سطح زیر کشت این محصولات و تغییر نوع کشت کاملاً مشهود بوده است.

به دنبال تحول ماهیت کشاورزی از شکل معیشتی به شکل تجاری، امتیازنامه‌ای برای کشت و تجارت تباکو در تاریخ آن روزگار مطرح شد. بهموجب امتیازنامه‌ای موسوم به رژی صاحبان این امتیازنامه در ازای مبلغ سالانه ۱۵۰۰۰ لیره انگلیس، صاحب حق انصاری فروش و معامله توتون و تباکو و سیگارت و انفیه وغیره شدند (کرمانی ۱۳۹۶: ۲۸/ ۳۹). بدیهی بود که این حق انصاری نیز مانند مثال قبلی از تجارتی شدن کشاورزی، مناظر روستایی را تحت تأثیر قرار دهد. اما دیری نپایید که با هشیاری روحانیت و ملت این امتیاز نیز ملغی شد. پرداختن به ابعاد مختلف این رخداد تاریخی خارج از موضوع بحث است اما مخالفت علماء با تجارت و کشت تباکو منجر به تأثیر منفی بر روی کشت تباکو و درآمد زارعان شد و باعث شد که این محصول در دست کشاورزان و زارعان باقی بماند و ناحیه گسترده‌ای از روستاهای اطراف اصفهان که پرداخت مالیاتشان به‌واسطه تباکو بود، آسیب جدی بینند (فلور ۱۳۹۹: ۴۹۵).

وضعیت روستاهای در دوره حکومت مظفرالدین شاه و در سال‌های قبل از انقلاب مشروطه بیشتر تحت تأثیر تحولات عمیق اوآخر دوره ناصرالدین شاه است. در طی فرایند تجارتی شدن کشاورزی دهقانان به کارگران مزدگیر تبدیل شدند و ادامه این روند موجبات مهاجرت‌های گسترده را برای این قشر فراهم کرد و این مهاجرت‌ها قشری از مردم ناراضی را به وجود آورد که در انقلاب مشروطه مؤثر بودند (ادیب پور ۱۳۸۵: ۳۹). کشاورزی تجارتی در دوره ناارامی‌های مشروطه نیز رواج داشته است. به عنوان مثال در سفرنامه گوهر مقصود به قلم تهرانی (۱۳۸۵: ۳۸) از زیاد بودن زمین‌هایی که به کشت پنبه در سبزوار اختصاص داده بودند، روایت شده است. در متون دیگر نیز اشاره‌ها و روایات دیگری در خصوص تداوم رواج کشاورزی تجارتی در نقاط دیگر ایران وجود دارد. به عنوان مثال محصولات قائنات در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم محصولات تجارتی‌ای همچون، زعفران، تریاک و ابریشم ذکر شده است. رواج این محصولات به حدی بوده است که مانع از کشت محصولات اساسی همچون گندم و جو به حد کافی بوده است (علیزاده بیرجندی و آرامجو ۱۳۹۰: ۱۲۷). در این دوره اشکالی از ورود صنعت که مرتبط با کشاورزی بود، نیز در کشور به جریان افتاد. از این نمونه‌ها می‌توان به کارخانه‌های پنبه‌پاک‌کنی در سبزوار، بارفروش و ساری اشاره کرد که کار این کارخانه‌ها پاک کردن پنبه صادراتی به روسیه بوده است (اشرف ۱۳۵۹: ۸۵). کشاورزی به عنوان شکل غالب برهمکنش با طبیعت در منظر روستایی، همچنان در تداوم شرایط نیمه‌استعماری ایران، اهداف سرمایه‌داری تجارتی در تولید مواد اولیه را برآورده می‌کرد.

باین وجود، اقتصادی که منجر به عبور از کشاورزی معيشی به کشاورزی تجاری شد، بیشتر سطح زیر کشت محصولات مختلف را تحت تأثیر قرارداد و تلاشی برای افزایش بهره‌وری در کشاورزی به عمل نیامد. زارعان به جای اینکه به دنبال روش‌های متمرکز، یعنی بهره‌گیری از نهادهای بیشتر در یک هکتار بروند، کشاورزی گسترده یعنی به کارگیری زمین بیشتر را برای کشت تریاک بر می‌گزیدند (فلور ۱۳۹۹: ۴۶۹) به این ترتیب تجاری شدن کشاورزی هم منجر به تحول عمیقی در مناظر روستایی نشده است. اما برای این تحول تلاش‌هایی شده که در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد. واقعیت این است که در آن زمان درکی به وجود آمده بود که از ناکارآمدی روش‌های سنتی برهمکنش روستایی با محیط زیست در زمین‌های کشاورزی و دامداری آگاه بود و نسبت به تغییر آن نیز اقداماتی انجام داد که در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۴.۲ تلاش ناکام برای گذار از شکل‌های سنتی برهمکنش با محیط در مناظر روستایی

قشر فرهیخته دوره قاجار دلیل عقب افتادن ایران نسبت به کشورهای دیگر را در جنبه‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی ایرانیان می‌دانستند. آنان بعضی از جنبه‌های عقب افتادگی در آن روزگار را در عدم صنعتی بودن کشور دانسته و مصدق صنعتی شدن در دنیا پیش‌رفته آن دوره را در ماشین بخار مشاهده می‌کردند. به عنوان مثال در مقاله‌ای به قلم میرزا حسن خان نامی با عنوان «ترقیات کشاورزی و تفصیل شخم کردن زمین با قوه بخار» این موضوع مطرح شده است (آدمیت ۱۳۵۶: ۳۱۹) که به نوعی نشان‌دهنده آشنایی با پیش‌رفت‌های کشاورزی دنیا خارج از ایران و احساس ناکارآمدی سنت‌های حاکم بر آن زمان در ایران بوده است.

یکی از تلاش‌ها برای ورود صنایع مرتبط به کشاورزی در سال ۱۳۰۷ هـ و در رابطه با اعطای امتیاز تأسیس کارخانه چغندر قند به شرکت بلژیکی اتفاق افتاد. اعطای این امتیاز مطالعات گسترده بلژیکیان در زمین‌های کشت، تولید و بازار فروش محصولات ایران را دربی داشت (نورایی ۱۳۸۶: ۴۲) بلژیکی‌ها برای شخم زمین‌های چغندرکاری، ۱۰۰ دستگاه گاوآهن را از اروپا وارد کرده و به صورت بلاعوض در اختیار کشاورزان قراردادند، اما کشاورزان در استفاده از آن‌ها، امتناع ورزیدند (اشرف ۱۳۵۹: ۶۰). شرکت قنادسازی بلژیک در سال ۱۳۱۳ هـ شروع به کشت چغندر قند کرد اما این پروژه نیز به مانند بسیاری از تلاش‌های

سابق به شکست انجامید که علت آن، گرانی مواد خام و مخارج اتفاقی ذکر شده است (جمالزاده ۱۳۳۵: ۹۴). از جمله تلاش‌های دیگر دوره ناصری بهره‌گیری از یک متخصص آمریکایی برای حفر چاهه‌ای آرتزین است (اعتمادالسلطنه ۱۳۶۳: ۱۵۵).

احساس ناکارآمدی سنت‌های مناظر روستایی ایران در آن روزگار، کوتاهی در رواج فلاحت و کوتاهی حکومت در انجام مسئولیت‌های خود از انگیزه‌های انقلاب مشروطه بود که در مکاتبات رهبران آن قابل مشاهده است (کرمانی ۱۳۹۶: ۱۶۶ و ۳۳۹). جبران ناکارآمدی‌ها، نیاز به آموزش داشت و این آموزش نیز نهادهای آموزشی جدید را می‌طلبید. مدرسه فلاحت مظفری یکی از این نهادهای آموزشی بود که به دنبال درک ناکارآمدی وضعیت موجود و تلاش برای ایجاد وضعیت جدید تأسیس شد. چنین دغدغه‌ای در شماره اول مجله فلاحت مظفری، ۱۳۱۸ (ق، دویم) (تصویر ۲). با وجود چنین هدفی، این تلاش‌ها نیز با شکست مواجه شد. واکاوی دلایل شکست چنین پدیده‌ای، منجر به درک عواملی همچون عدم انطباق برنامه‌های آموزشی با وضعیت جاری کشور و عدم تأمین شغل برای فارغ‌التحصیلان این مدارس می‌شود (زمانی‌پور ۱۳۸۶: ۱۶۸). بی‌اثر بودن تلاش‌ها برای گذار از شکل‌های سنتی برهمکنش در مناظر روستایی با محیط به حدی است که می‌توان گفت نوع برهمکنش انسان روستایی با جغرافیای اطرافش تغییر چشمگیری نداشته است. این مسئله نشان داد که فن‌آوری‌های کشاورزی ایران در قرن نوزدهم دستخوش تغییر و تحول قابل ذکری نسبت به گذشته خود نداشته است (سیف ۱۳۷۳: ۵۱).

تصویر ۲. صفحه اول شماره نخست مجله فلاحت مظفری،
تصویر برگرفته از: (پیله‌ور، تاریخ مطبوعات ایران، روزنامه فلاحت مظفری، ۱۳۹۹)

۳. نتیجه‌گیری

جنگ‌ها و درگیری‌های داخل و خارجی پیاپی در سرتاسر دوره قاجار باعث به وجود آمدن شرایط نامنی در دوره قاجار شده است که این نامنی به خودی خود بر همه بخش‌های جامعه ایرانی و به طور خاص بر روستاهای نیز تأثیرگذار بوده است و منظر فرهنگی روستاهای ایرانی را تحت تأثیر خود قرار داده است. شرایط نامنی بر شکل معماری روستاهای به صورت قلعه، متروک‌شدن بسیاری از آنها و همین‌طور آسیب دیدن تأسیسات روستایی همچون قنات‌ها، اثر داشته است. از سوی دیگر، احساس نامنی در این دوره و تحملیستی به نام سیورسات، منجر به عدم تمايل کشاورزان به کشت و کار و توسعه آن در جامعه روستایی شده است.

در بین روایات اسناد تاریخی موربدبررسی قرار گرفته، مواردی مشاهده شد که در آن از تلاش وزرایی چون حاجی میرزا آقاسی و امیرکبیر یادشده بود و نشان داد که ایشان در

ساختن قنوات و سدها و احیای اراضی ممات تلاش کرده بودند. این اقدامات به صورت سنتی در زمرة وظایف حاکمان در نظر گرفته می‌شده است اما به نظر می‌رسد که با این‌همه- در یک نگاه کلی - حاکمان قاجاری خیلی در این امر موفق نبوده‌اند. در ادامه تاریخ قاجار هم سیاست‌های قاجاری بیشتر بر حمایت از کشاورزی تجاری متوجه بوده است و اجرای سیاست فروش خالصجات توسط ناصرالدین‌شاه هم به‌نوعی زمینه را برای سرمایه‌گذاری بیشتر در کشاورزی تجاری فراهم کرد تا اقتصاد معیشتی کشور و تأمین نیازهای اولیه کشور.

ثبت جایگاه ایران به عنوان تولیدکننده مواد اولیه کشاورزی موردنیاز جامعه جهانی با تحول و تغییر کشاورزی سنتی و معیشتی به کشاورزی تجاری در این دوره انجام گرفت. این مسئله عواقبی را در منظرهای روستایی به همراه داشت: نخست اینکه ماهیت کشت‌ها متفاوت شد و بنا به تقاضای جهانی تغییر یافت. زمین‌های کشاورزی به کشت محصولات تجاری اختصاص یافت و اقلام حیاتی برای معیشت کشور کمتر کشت شد. سیاست‌هایی همچون سیاست ظل‌السلطان در خصوص کشت یک جریب‌گندم درازای هر چهار جریب تریاک تا حدی برای تعديل این شرایط بود اما بنا به پژوهش‌های تاریخی‌ای که در خصوص جاهای دیگر ایران انجام شده است، این قانون در بسیاری از نقاط کشور به کار گرفته نشد. ضمن اینکه هموار شدن اختصاص زمین‌ها به کشت‌هایی چون پنبه، تریاک و تباکو با خشک‌سالی‌های گاه و بیگاه، قحطی‌هایی را هم به دنبال داشته است. از سوی دیگر در مواردی کشت‌هایی مثل تباکو از رخدادهای سیاسی و اجتماعی این دوره تأثیر گرفته و به عنوان مقال جنبش تحریم مصرف تباکو، آسیب‌های جدی به این نوع کشت وارد آورده است.

نکته دوم این است که کشاورزی به‌نوعی سرمایه‌گذاری بدلت شد و قشری از جامعه که توانایی این سرمایه‌گذاری را داشت به آن تکیه زد. این نکته با سیاست فروش خالصجات ناصرالدین‌شاه تقویت شد. روی آوردن قشر سرمایه‌دار به روستاهای تبدیل املاک خالصه به املاک اریابی، باعث آبادتر شدن آن املاک شد اما این مسئله به دنبال خود دهقانان را تبدیل به کارگران مزدبگیر کرد و به دنبال خود مهاجرت‌های گسترده را به همراه داشت.

با اینکه بسیاری از نخبگان ایرانی از ناکارآمدی نحوه تعامل با محیط‌زیست توسط روستاییان آگاهی داشتند، اما اقدامی برای بهبود شرایط آن زمان انجام نگرفت و اقدامات انجام شده همه با شکست مواجه شدند. منظرهای روستایی دوره قاجار در ایران را نمی‌توان قابل مقایسه با منظرهای فرهنگی‌ای غربی دانست چراکه آنان با ارتقا روش‌های مختلف بهره‌برداری از زمین و

شکل‌گیری برهمکنشی متفاوت از قبل خود با محیط‌زیست، از طریق انقلاب صنعتی، باعث رشد شتابناک کشاورزی شده و زمینه را برای توسعه جامعه اروپایی فراهم کرد.

پی‌نوشت‌ها

۱. این پژوهش به عنوان بخشی از طرح پژوهشی با عنوان: تحولات مدرنیته در روستاهای شرق زاگرس مرکزی از دیدگاه باستان‌شناسی منظر فرهنگی (دوران قاجار تا عصر حاضر؛ مطالعه موردنی منظر فرهنگی روستاهای دشت اسدآباد) است که با حمایت مالی صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور در حال انجام است.
۲. واحد بسته‌بندی معادل ۱۸۰ الی ۲۵۰ کیلوگرم.

کتاب‌نامه

- آدمیت، فریدون (۱۳۵۶)، آنالیزه ترقی و حکومت قانون در عصر سپهسالار، تهران، خوارزمی
- آدمیت، فریدون و هما ناطق (۱۳۹۸)، افکار سیاسی و اجتماعی در آثار متشرنشاه دوران قاجار، تهران، آگاه
- ادیب فر، فروزان (۱۳۸۵)، جامعه روستایی ایران در آستانه انقلاب مشروطه، مسکویه (دانشگاه آزاد ری)، پیش‌شماره ۲، ۴۷-۳۵
- اشرف، احمد (۱۳۶۵)، موانع تاریخی رشد سرمایه‌داری در ایران؛ دوره قاجاری، تهران، زمینه اعتضادالسلطنه، علیقلی میرزا (۱۳۷۰)، اکسیر التواریخ (تاریخ قاجاریه از آغاز تا سال ۱۲۵۹ق)، به اهتمام جمشید کیانفر، تهران، ویسمان
- اعتمادالسلطنه، محمدحسن (۱۳۶۳)، تاریخ چهل ساله ایران در دوران حکومت ناصرالدین شاه، به کوشش ایرج افشار، جلد ۱، تهران، اساطیر
- اعتمادالسلطنه، محمدحسن (۱۳۵۷)، صدرالتواریخ یا تاریخ صادر قاجار، شرح حال یازده نفر از صدراعظم‌های پادشاهان قاجار، به کوشش محمد مشیری، تهران، روزبهان
- اعتمادالسلطنه، محمدحسن خان (۱۳۶۷)، مرآۃ البلاں، به کوشش عبدالحسین نوابی و میرهاشم محدث، جلد دوم با تصحیح و حواشی و فهارس، تهران، دانشگاه تهران
- افضل الملک، میرزا غلامحسین (۱۳۶۱)، افضل التواریخ، به کوشش منصوره اتحادیه و سیروس سعدوندیان، تهران، تاریخ ایران
- الگار، حامد (۱۳۶۹)، دین و دولت در ایران؛ نقش علماء در دوره قاجاریه، ترجمه ابوالقاسم سری. تهران، توسعه انصاف‌پور، غلامرضا (۱۳۶۳)، ایران و ایرانی به تحقیق در صد سفرنامه خارجی، تهران: کتابخانه ملی ایران

- اولیویه، (۱۳۷۱)، سفرنامه اولیویه، ترجمه محمد طاهر میرزا، مصحح غلامرضا ورهرام، چاپ اول، تهران، انتشارات اطلاعات
- بارونز، آلکس (۱۳۷۳)، سفر به ایران در عهد فتحعلی شاه قاجار، ترجمه حسن سلطانی فر، مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی
- براؤن، ادوارد (۱۳۳۸)، انقلاب ایران، ترجمه و حواشی به کوشش احمد پژوه، تهران، نشر معرفت
- بن تان، آگوست (۱۳۵۴)، سفرنامه آگوست بن تان، ترجمه منصوره نظام مافی اتحادیه، تهران
- بهرامی، نقی (۱۳۳۰)، تاریخ کشاورزی ایران، تهران، دانشگاه تهران
- پهناندیان، شاهین (۱۳۹۶)، مروری بر ساختار اجتماعی و اقتصادی ایران عصر قاجار، فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، سال سیزدهم، شماره سی و هشتم، ۱۳۹۴-۱۳۹۵
- پولادک، یاکوب ادوارد (۱۳۶۸)، سفرنامه پولادک «ایران و ایرانیان»، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران، خوارزمی
- پیله ور، صادق، تاریخ مطبوعات ایران، روزنامه فلاحت مظفری، کتابخانه موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۹/۰۹/۳، ۱۳۹۹/۰۹/۳
- https://www.ical.ir/ical/fa/Content/np2/1399100391856
- تهرانی، آقادید مصطفی (۱۳۸۵)، سفرنامه گوهر مقصود (خاطرات سیاسی و اجتماعی در دوره استبداد صغیر)، به کوشش زهرا امیرخانی، تهران: میراث مکتب
- جابری انصاری، حاج میرزا حسن خان (۱۳۷۱)، تاریخ اصفهان، تصحیح و تعلیق جمشید مظاہری، جلد اول، اصفهان، مشعل
- جمالزاده، سیدمحمدعلی (۱۳۳۵)، گنج شایگان یا اوضاع اقتصادی ایران، برلین، انتشارات اداره کاوه
- جمالزاده، سیدمحمدعلی (آوریل ۲۰۱۹) «چیستی مناظر روستایی»، http://www.iranicosmos.org/?p=6214۲.
- حسینی فسایی، میرزا حسن (۱۳۶۷)، فارسنامه ناصری، تصحیح منصور رستگار فسایی، جلد دوم، تهران، امیرکبیر
- دروویل، گاسپار (۱۳۸۹)، سفرنامه دررویل، ترجمه جواد محیی، تهران، نیکفر جام
- دهقان حسام پور، مهدی و مصطفی ندیم (۱۳۹۴)، تأثیر تجارتی شدن تریاک در تغییر وضعیت زمین‌داری و مناسبات شغلی دوره قاجاریه، فصلنامه پژوهش‌های تاریخی (علمی-پژوهشی)، سال پنجم و یکم، دور جدید، سال هفتم شماره ۴، پیاپی ۲۸، ۳۳-۴۴
- دهقان نژاد، مرتضی و مولود ستوده (۱۳۸۹)، فرمانگذاری خالصجات در اصفهان دوره ناصرالدین شاه (تبادیل زمین‌های دولتی به زمین‌های اربابی به طور مسروط، فصلنامه گنجینه اسناد، سال بیستم، دفتر سوم، ۹۱-۸۰، روزنامه فلاحت مظفری، «خبر رسمی»، نمره اول، دویم، ۱۳۱۸، ۵-۶)

مطالعه نحوه اثرگذاری عوامل تاریخی دوره قاجار ... (آرمان و فایی و دیگران) ۲۷۹

- زمانی پور، اسدالله(۱۳۸۶)، آموزش کشاورزی در ایران: آغازی اشتباه و انجامی بی سرانجام، علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، جلد ۳، شماره ۱-۱۵۹، ۱۷۴-۱۷۶
- زیباکلام، صادق(۱۳۷۷)، سنت و مدرنیته، ریشه‌یابی علل ناکامی اصلاحات و نوسازی سیاسی در ایران عصر قاجار، تهران، روزنه
- سپهر، محمدتقی لسان الملک(۱۳۷۷)، ناسخ التواریخ، جلد دوم، به کوشش جمشید کیانفر، تهران، اساطیر سعیدی، عباس(۱۳۹۰)، مبانی جغرافیای روستایی، چاپ سیزدهم، تهران، سمت سیاح محلاتی، م(۱۳۵۶)، خاطرات حاج سیاح یا دوره خوف و وحشت، به تصحیح سیف‌الله گلکار، تهران، امیرکبیر
- سیف، احمد(۱۳۷۳)، اقتصاد ایران در قرن نوزدهم، ویراستار احمد کاظمی، تهران، چشمہ سیف، احمد(۱۳۸۹)، قرن گمشده؛ اقتصاد و جامعه ایران در قرن نوزدهم، تهران، نشر نی شجاعی دیوکلایی، سیدحسن(۱۳۹۸)، توسعه‌نیافنگی و صنعتی سازی ایران عصر قاجار و پهلوی اول، تهران، تیسا شوستر، مرگان(۱۳۸۵)، اختناق ایران، ترجمه حسن افشار، تهران، ماهی شیل، ماری(۱۳۶۸)، خاطرات لیدی شیل «همسر وزیر مختار انگلیس در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه»، ترجمه حسین ابوترابیان، تهران، نشر نی علیزاده بیرجندی، زهرا و علی آرامجو(۱۳۹۰)، رشد کشاورزی تجاری و پیامدهای آن در نیمه دوم قاجاریه مطالعه موردي: ولایت قاینات، مطالعات تاریخ فرهنگی، سال دوم، شماره هفتم، ۱۲۱-۱۲۵
- عیسوی، چارلز(۱۳۶۲)، تاریخ اقتصادی ایران، قاجاریه ۱۲۱۵-۱۳۳۲ م.ق، ترجمه یعقوب آژند، تهران، گستره فشاہی، محمدرضا(۱۳۶۰)، تکوین سرمایه‌داری در ایران (۱۷۹۶-۱۹۰۵)، تهران، گوتبرگ
- فلور، ویلم(۱۳۹۹)، کشاورزی ایران در دوره قاجار، ترجمه شهرام غلامی، تهران، علمی فرهنگی فوروکاوا، نوبویوشی(۱۳۸۴)، سفرنامه فوروکاوا، ترجمه هاشم رجب زاده و کینجی ئه اورا، تهران، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی
- کرمانی، نظام الاسلام(۱۳۹۶)، تاریخ بیداری ایرانیان، جلد ۱-۳. تهران، امیرکبیر، ۱۳۹۶
- کرزن، جرج.ن.(۱۳۷۳)، ایران و قضیه ایران، جلد اول، ترجمه غلامعلی وحید مازندرانی، تهران، انتشارات علمی فرهنگی
- لمتون، آن کاترین سوانین، مالک و زارع، ترجمه منوچهر امیری، چاپ اول، تهران، علمی فرهنگی، ۱۳۳۹
- محمدنیا، اصغر(۱۳۹۴)، از دارالخلافه تا کردستان؛ طهران و کردستان از دوربین علی خان والی، تهران، اوحدی
- منصوریخت، قباد(۱۳۸۸)، کشاوری تجاری در دوره قاجاریه، تاریخ ایران، شماره ۳، پیاپی ۵/۶۱، ۱۲۳-۱۵۰
- منصوریخت، قباد(۱۳۹۸)، ایران ناصری و ناکامی در توسعه صنعتی، تهران، نگارستان اندیشه

۲۸۰ تحقیقات تاریخ اقتصادی ایران، سال ۱۲، شماره ۲، پاییز و زمستان ۱۴۰۲

موریه، جیمز(۱۳۸۶)، سفرنامه جیمز موریه، سفر یکم از راه ایران، ارمنستان و آسیای کوچک به قسطنطینیه، در سال های ۱۱۰۱ و ۱۱۰۹ ، ترجمه ابوالقاسم سری، تهران، توسعه

نویایی، مرتضی(۱۳۸۶)، کارخانه قند کهریزک و استناد نویافته، فصلنامه تاریخ روابط خارجی، شماره ۳۳، ۹۰-۳۲

واقع نگار مروزی، میرزا محمدصادق(۱۳۶۹)، تاریخ جنگ‌های ایران و روس، گردآورنده: حسین آذر به کوشش امیرهوشگ آذر چاپ اول، تهران، امیرهوشگ آذر

وثوقی مطلق، رجاعلی(۱۳۸۴)، مصادره اموال، عوامل و پیامدها (عصر ناصری ۱۲۶۴-۱۳۱۳ ق)، نامه تاریخ پژوهان، بهار ۸۴ شماره ۱، ۱۵۷-۱۸۳

ورهram، غلامرضا(۱۳۶۷)، سیررسات، فرهنگ، شماره ۲ و ۳، ۳۴۳-۳۵۹

ویلس، چارلز جیمز(۱۳۶۳)، تاریخ اجتماعی ایران در عهد قاجاریه، به کوشش جمشید دودانگه و مهرداد نیکنام، تهران، زرین

هدایت، مخبرالسلطنه(۱۳۶۳)، گزارش ایران، جلد ۱ به اهتمام محمدعلی صوتی، تهران، نقره

Fraser. J.B, (1840), *Travels in koordistan, Mesopotamia and Etc, Volume II*, London, Bentley